

i længere Tid, og navnlig naar de skal staa ubenyttede 9—10 Maaneder af Aaret. Det forekommer mig derfor naturligst og forsvarligst at indrette en ordentlig Træbarakke, som kan anskaffes en Gang for alle for 18,500 Kr. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) mente, at Kongeslottet Marselisborg ved Aarhus er skænket den nuværende Konge som Kronprins paa en saadan Maade, at det altid skal være Bolig for den til enhver Tid værende myndige Kronprins. Dette er ikke rigtigt. Jeg har, siden det ærede Medlem talte, søgt at erkyndige mig om dette Forhold. Det viser sig, at det i Skødet hedder, at Ejendommen er tilskødet Hans kongelige Højhed Prins Christian til fremtidig Bolig for ham, saa længe han lever, og efter ham for den til enhver Tid regerende Konge i Danmark. Det er altsaa en Kongebolig. Jeg tror ogsaa, det har sin Betydning, at Kongen skifter Bolig, saa at han en Del af Aaret kan opholde sig i den største Landsdel, Jylland, og den øvrige Del af Aaret i København. Jeg anbefaler derfor denne lille Bevilling, som det undrer mig, der overhovedet er gjort Indsigelse imod. Bevillingen er i og for sig lille og ubetydelig, og jeg synes, at de Soldater, der skal holde Vagt for Kongen, naar han bor paa Marselisborg, bør indkvarteres under forsvarlige og hyggelige Forhold. Skulde de indkvarteres i en Kaserne inde i Byen, vilde de faa en meget lang Marsch, der vilde vistnok medgaa en halv Time a 3/4 Kvarter hver Dag med at marschere derfra til Kongeboligen ved Marselisborg. Den Kaserne, som hidtil har været i Brug for Fodfolket, overtages nu af Aarhus Kommune og staar til dens Raadighed. Hvorledes den vil blive anvendt i Fremtiden, kan jeg ikke sige noget om, der foreligger ikke nogen Oplysning derom.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte en Begivenhed, der skal være foregaaet paa Orlogsskibet „Olfert Fischer“ den Dag, Fyrbøder Schmidt døde i Nyborg paa det derværende Garnisonssygehus, at Officererne havde holdt Middag og ladet Musikken spille en hel Del lystige Dansemelodier. Jeg har ikke haft Underretning om det Forhold før i Dag, men efter hvad der foreligger oplyst for mig nu, viser det sig, at Skibet forlod Nyborg Havn om Formiddagen, efter at vedkommende Soldat var kommet til Skade; Skibet laa ikke i Nyborg Fjord, langt mindre i Nyborg Havn, men var sejlet ud i Store Bælt ad Kerteminde til. At Musikken har spillet den

Dag som de andre Dage — og den spiller jo ikke blot for Officerer og Underofficerer, men ogsaa for Mandskabet —, er muligt, det har jeg ikke kunnet kontrolere. Men det forekommer mig, at det er et Forhold, der ikke fortjente at paatales i de stærke Udtryk, hvori det ærede Medlem paatalte det. For mig har der, som sagt, ikke foreligget nogen Oplysning om det før i dette Øjeblik.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) opholdt sig en Del ved, at det Forslag, jeg har stillet om en Hædersgave til Polarfarerne Ejnar Mikkelsen og Iversen, ikke deler lige mellem de to paagældende, og det ærede Medlem holdt et ret agitatorisk Foredrag om dette Spørgsmaal. Han fik ud af Ændringsforslaget, at det skulde betegne den Kløft eller Klasseforskel, der er mellem Officerer og Underofficerer, og han brugte meget stærke Udtryk herom. Det har selvfølgelig ikke været min Hensigt at skabe en saadan Kløft. Sagen er ganske simpelt den, at det ikke er Iversen, men Ejnar Mikkelsen, der har planlagt hele Ekspeditionen. Ejnar Mikkelsen, der tidligere har været paa Polarfart, fik jo en bestemt positiv Opgave, en i og for sig højt vanskelig og ejendommelig Opgave, idet han med sin Ekspedition, der gik om Bord paa det lille Skib „Alabama“, skulde rejse til Grønland og undersøge, om det var muligt at finde de Papirer, som afdøde Mylius-Erichsen og hans Ledsager havde efterladt sig oppe paa Grønland. Der er sikkert mange Mennesker, der har anset denne Opgave for umulig; det viste sig imidlertid, at de to Mænd fyldestgjorde de Krav, der var stillede til dem, og de har tilvejebragt ikke saa faa Oplysninger fra den Mylius-Erichsenske Ekspedition. Det var jo oprindeligt ikke bestemt, at Maskinist Iversen skulde med paa Ejnar Mikkelsens Ekspedition. Han laa oppe under Island som Maskinist paa „Islands Falk“, da „Alabama“-Ekspeditionen kom derop. Det viste sig da, at den Maskinist, de havde om Bord her, var syg og ikke kunde fortsætte Turen. Han blev saa lagt ind paa Hospitalet, og der blev spurgt paa „Islands Falk“, om nogen af Marinens Folk havde Lyst til at træde i hans Sted. Saa meldte Maskinist Iversen sig. Det er saaledes et rent Tilfælde, at han overhovedet kom med. Det gik uheldigt med selve Ekspeditionen, idet de fem Medlemmer, der var med foruden de to allerede nævnte, led Havari med Skibet, efter at de to var